

Egy öreg huszár visszaemlékezései

/:Elmondta 1980.aug.-ban id.Lukács József szül.: Gyoma 1909-
anyja neve: D.Nagy Eszter,Gyoma Körösi Csoma S.ut 44.
megh.: 1988.dec.:/-foglalkozása: kisbirtokos földműves

"A magyar királyi 1.huszárezrednél szolgáltam 1931-32-ben Kecskeméten.Az ezred maga Budapesten volt,Kecskeméten a 2-ik osztály állomásozott.A parancsnoki épületben ki volt téve az ezred története. Az ezredparancsnokok képei sorba a falon.Ez az ezred eredetileg a magyar királyi I.Ferenc József majd Jász-kun huszárezred volt.Honvédhuszárezred és nem közös.Ezredparancsnokunk vitéz bonyhádi Perczel Olivér méltóságos ezredes ur volt.Nagyon rendes ember volt,a jó huszárt nagyon szerette.A jó közhuszárhoz le is ereszkedett,beszélgetett velük.Érdeklődött az otthoni viszonyok iránt,családról stb.,különösen az igazi jó magyar képű huszárt mindjárt kiszurta és máskor is megismerte,gyakorlatok közbe is.Engem sokszor megdicsért,kezelt is velem mindig. Azt mondta,fiam add át üdvözlömet a szüleidnek,Isten éltesse őket erőben,egészségben,hogy ilyen jó magyar huszárt neveltek.Régi katona volt ezredes ur,már az első háboruban is tiszt volt.Osztály parancsnokunk Tyll József őrnagy ur volt.Én a 2.századnál voltam,parancsnokunk Szabó József százados ur volt.Az 1.szakaszban voltam besorolva ennek parancsnoka Bokor János alhadnagy ur volt.Én úgy vettem észre,hogy a századon belül az 1.szakasz előkelő helyet jelentett tisztnek és huszárnak egyaránt.Már a bevonuláskor úgy válogattak bennünket,hogy elébb az első szakasz parancsnoka választott három embert,azután a második szakasz parancsnoka hármat s így tovább.Bokor alhadnagy ur kiváló kiképzőtiszt volt,szigoru de igazságos is.Nagyon szerettük.Bokor alhadnagy urnak a (kitüntetés) személyesen Horthy Miklós főméltóságú kormányzó ur tüzte a mellére a kitüntetés,amit a kiváló kiképző munkájáért kapott.A tisztek közül ezredes ur is őt kedvelte a legjobban. Ezredes ur amikor lejött Kecskemétre legjobban a laktanya udvaron szeretett lenni a huszárok között.Egyszer is váratlanul jött s sohasem gépkocsival hanem vonattal s az állomástól konflissal hozatta be magát. A kapunál aztán "őrség,fegyverbe" vezényeltek.Éppen gyakorlatról jöttünk be,a tisztek is még az istállók körül álltak csoportokban.Mindenki vigyázzba vágta magát.Leghátul állt Bokor alhadnagy ur,de elébb oda ment ezredes ur hozzá,üdvözölte,hogy van Bokor?miegymás...,majd azután ment oda a többiekhez,hogy üdvözlöm az urakat miegymás...

A 2.szakasz parancsnoka hazslini Hazslinszki Zoltán hadnagy ur volt.Igen jó kiváló lovas,de olyan nyughatatlan,kötekedő ember volt. A géppuskás század parancsnoka Hohenberger Géza százados ur volt.Az 5-ik vegyesdandár huszárezredtől került hozzánk mint kiképző tiszt. Rettenetes szigoru,vaddisznó,de emberséges tiszt volt.Szolgált velem egy Jász-Nagykun-Szolnok vármegyébe való huszár-mán a nevire nem emlékszek-az elmesélte,hogy százados ur az első háboruba hadnagy volt és az ő édesapjának volt a parancsnoka.Szakaszával tartott egy sziklát és a végin csak másodmagával maradt,mire aztán az ellentámadás megindult és megmenekültek,de egy teljes délelőttöt tartották azt a szakaszt ketten egy géppuskával.A katona aki megmaradt a százados urral ennek a huszárbajtársamnak az édesapja volt.Na ez a Szolnok megyei huszár egyik alkalommal odavágódott a százados ur elé,hogy százados ur alázatosan jelentem az édesapám ürvözletét küldi százados urnak.Hogy-hogy az üdvözletét?hát kicsoda a te édesapád?Hát aztán ő elmondta,hogy kicsoda,és ez a rettenetes vadember a nyakába borult a közhuszárnak,jobbról-balról megcskolta,megölelgette,de még a szeme is könnyes lett.Azt mondta neki,hogy édes fiam mond meg az apádnak az Isten éltesse,okvetlen keressen fel engem ha jön hozzád látogatóba.Büszke lehetsz az apádra,mert olyan katona nem sok van mint az/itt az elbeszélő Lukács József volt huszár is elérzékenyedett/.

Lejegyezte: Cs.Szabó István

okl.mezőgazda,okl.etnográfus

a békéscsabai Gabonamuzeum vezetője

B.csaba.Lencsési ut 46.